

Welkom door ouderling van dienst
Stil gebed, votum en groet
Zingen: Psalm 84:1,6
Openingstekst: Zach. 14:16
Gebed om verlichting van de Heilige Geest
Schriftlezing: Lev. 23:1-2,39-43; Neh. 8:14-19
Kindermoment
Zingen: **Lied 542 (Weerklank)**
Verkondiging ‘**Gemeente in wederopbouw – Samen (onder de loofhut) vieren**’
Zingen: **Lied 176 (Opwekking)**
Avondmaalsformulier
Zingen: **Psalm 36:2 (NB)**
Viering van het Heilig Avondmaal
Zingen: Psalm 116/118
Dankgebed en voorbede
Inzaming van de gaven
Zingen: **Gezang 460:1,3 (LvdK)**
Zegen

Gemeente van Jezus Christus, hier in de kerk en thuis,

1. Het nieuwe normaal

Gaan we op de oude voet verder of moeten we de dingen anders gaan doen? In elke crisis komen zulke vragen op ons af.

Als samenleving: als straks corona voorbij is (of meer naar de achtergrond is gegaan), gaan we dan weer terug naar het oude normaal of zullen er dingen blijvend anders zijn? Gaan we gewoon door met wat we deden voor corona of moeten we nieuwe accenten leggen of de dingen anders doen?

Persoonlijk: meer wandelen, minder reizen; meer tijd voor elkaar; vaker thuiswerken.

Als kerk: nu de regelmaat van kerkgang, Bijbellezen en gebed, onder druk stond. Gaan we op de oude voet verder of moeten we juist nieuwe accenten leggen.

Een crisis roept dergelijke vragen op.

2. Het nieuwe normaal van Israël

Het zijn vragen waar ook het volk Israël voor staat. Nu het uit de ballingschap weer terug is in het beloofde land. Door de zonde kwam de ballingschap, door de genade van God de terugkeer. Zullen we op de oude voet verder gaan, of moeten dingen echt anders?

In de hoofdstukken 8-10 van Nehemia, krijgen we te zien wat Israël doet. Drie dingen om precies te zijn. Drie accenten worden er gelegd door het volk, samen met hun leiders. In die nieuwe fase na de crisis van de ballingschap, in de nieuwe tijd na de periode van ongehoorzaamheid, is er in het hart van de mensen iets veranderd. Ze gaan vragen naar God. En naar de woorden van Hem. Daarover ging het afgelopen zondag. Het Woord van God krijgt opnieuw een centrale plek. De woorden van God worden gelezen in het midden van het volk. En ze worden uitgelegd. Zodat jong en oud deze woorden kunnen horen. Er zijn levieten die helpen de oude en klassieke woorden te vertalen naar de leefwereld van de mensen. Dat is het eerste accent. Na de crisis is er grote honger naar het levende woord van God.

Hoe is dat bij ons? Mag de honger voor ons een spiegel zijn en een aansporing om de woorden van God te blijven lezen en te bestuderen? Het woord van God brengt ons dicht bij de God van het Woord. De Geest helpt ons via de Woorden God te ervaren.

3. Het loofhuttenfeest wordt gevierd!

Het tweede dat Israël doet is best opmerkelijk! Ze gaan opnieuw het Loofhuttenfeest vieren. Sinds Jozua hadden ze dat niet meer gedaan. Ja, er waren een paar momenten dat het wel gevierd was, maar niet zoals nu. Het maken van een loofhut was in de vergetelheid geraakt. Ze hadden aan het feest hun eigen draai gegeven, maar het niet gevierd zoals God het geboden had. Dat maken ze nu goed. Onder leiding van Ezra wordt weer ernst gemaakt met het Woord van God.

Het is een uitbundig feest. Israël viert het in de maand oktober. In het Hebreeuws heet dit feest: *sukkot*. Dat woord is het meervoud van *sukka*. En *sukka* betekent hut. Joodse gezinnen maken zo'n hut van bladeren op hun balkon of in de tuin. Gedurende dit feest woont men dan in deze hut, men gebruikt er de maaltijden en leest met elkaar de verhalen uit het Oude Testament. Men denkt aan de 40 jaar dat het volk in de woestijn moest zwerven. Zij leefden toen in hutten gemaakt van palmbladeren, onder een open hemel. Het dak van een *sukka*

moet open zijn aan de bovenkant, zodat je door de bladeren heen de hemel kunt zien. Verder wordt de hut versierd met vruchten en groenten. En als de Joden het feest vieren en op pad gaan, hebben ze een bundeltje takken bij zich: de *loelav*, en een citrusvrucht, de *etrog*. De betekenis van de loelav, en het zwaaien ermee, is dat men God vraagt om voor al het groen te zorgen. De etrog is een geurige en smaakvolle vrucht, zo zijn de Joden die de Torá bestuderen en toepassen.

Een belangrijk feest. Wat in Lev. 23. spreekt God over de feesten als Zijn feestdagen. Het zijn de feesten die Hij zelf heeft ingesteld om te houden. Pasen, het Wekenfeest en het Loofhuttenfeest. Het zijn de feesten van de Heere. Ze zijn van Hem! Ze draaien ook om Hem. Hij is de gastheer. Hij nodigt zijn volk uit om het te vieren.

Dat geldt trouwens ook van het avondmaal. We vieren dat niet omdat wij het fijn vinden, maar omdat Christus het zelf heeft geboden. Doe dit tot Mijn gedachtenis! Wij vieren de andere feesten met Israël mee, op het Kerstfeest na, maar het Heilig Avondmaal is het enige feest waartoe wij expliciet opgeroepen worden. Het is het feestmaal van de Here, het bruiloftsmaal van het Lam.

Israël wordt opgeroepen om het Loofhuttenfeest te vieren, als een eeuwige verordening (Lev. 23:41). Ze moeten dat vieren tot het einde van de tijd. En als de Messias definitief komt, in de messiaanse tijd, zullen de heidenvolken vanuit de hele wereld, elke jaar opgaan naar Jeruzalem om daar samen met Israël het loofhuttenfeest te vieren (Za. 14:16).

4. Een belangrijk feest

Waarom is dit loofhuttenfeest zo belangrijk voor God? Om drie redenen.

a. Het is het feest van verootmoediging.

Tijdens het feest denkt het volk Israël terug aan de woestijntijd. Veertig jaar hadden ze gezworven door de woestijn. Waarom? Omdat ze ongehoorzaam geweest waren en opstandig. De woestijnreis was bedoeld als loutering. Om het hart te zuiveren. Dus de loofhut herinnerde daaraan. We hadden geen huizen, we moesten

zwerven, een schamel hutje hadden we, omdat we God ontrouw waren. Beschamend dus.

b. Het is het feest van afhankelijkheid. Een loofhutje stelt niet zoveel voor. Het biedt geen bescherming tegen de regen en tegen de koude. Een bladerdak is maar dun. Je bent kwetsbaar onder een open hemel. Een fragiele tent. Dat staat symbool bij Paulus voor ons aardse lichaam. Een tent die zo opgerold kan worden. Je zou ook kunnen denken aan het contrast. Geen huis met cv en stevige muren, maar een wankele tent. Het verblijf in een tent voet het besef van voorlopigheid, vergankelijkheid. Helemaal op de Heere aangewezen zijn we. Afhankelijk van zijn zorg en onderhoud. Zo'n tent herinnert ons aan onze aardse conditie. Stof en tot stof zullen we weerkeren. Afhankelijk, kwetsbaar, maar ook in de handen van onze Schepper.

c. Het is een feest van Gods trouw. Het feit dat Israël mocht thuiskomen. Dat de muur herbouwd is. Dat het Woord van God weer opnieuw opengaat. Dat zijn allemaal tekenen van de trouw van God. Het is de goedertierenheid van de Heer dat wij niet omgekomen zijn (Klg. 3:22). Het onderwijs over het loofhuttenfeest brengt dat aan het licht. Israël heeft zijn bestaan aan de Here te danken heeft. Aan de trouw van Zijn God.

Wanneer het volk de trouw van God ziet, komt er ook de vreugde. Het verwondert zich over de trouw van God. De vreugde in de Heere is onze sterkte.

5. Samen onder Gods loofhut.

Vandaag vieren wij het avondmaal. Er lopen allerlei lijnen van het Loofhuttenfeest naar de Here Jezus toe. Johannes zegt het zo: het Woord vlees is geworden, en heeft onder ons gewoond. Letterlijk staat daar: heeft onder ons Zijn tent opgeslagen, zijn loofhut. God is in een loofhut komen wonen, zegt Johannes, en dat heeft Hij gedaan om ons te redden. Hij is gekomen, vol van genade en waarheid. Jezus heeft zijn hemelse woning verlaten, en Hij is dit schamele bestaan binnengekomen. Hij heeft onder ons zijn tent opgeslagen.

Jezus is het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt. Daar denken wij aan bij

de viering van het Heilig Avondmaal. We vieren dat totdat Jezus komt.

Want als Hij komt, dat zal Gods tent definitief bij de mensen zijn. Openb. 21: Zie, de tent van God, zijn sukka, is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volk zijn en God zelf zal bij hen zijn. En Openb. 7: 15: en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent, zijn loofhut, over hen uitspreiden, en er zal geen honger en dorst meer zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen.

De viering van het Heilig Avondmaal staat in dat kader. Jezus nodigt ons aan zijn tafel. Boven die tafel mag je de loofhut denken. Met Jezus eten onder een open hemel. Hij werd arm om ons rijk te maken in God. Hij de schamele loofhut, om ons een plekje te geven in het vaderhuis van God. Hij het oordeel, wij de vrijspraak. Geloof je dat? Geloof je dat Jezus dit voor jou en u gedaan heeft?

Ga dan op zijn uitnodiging in. Verwonder je in het brood en de wijn over de genade die Jezus geeft. En wanneer je proeft, zal de Geest je de blijdschap geven, die Israël ten deel viel: ook voor mij is deze genade. Dank u Here Jezus. Duizend maal dank o Heer.

En: we kijken ook vooruit. Het loofhuttenfeest heeft een profetische strekking. Als de Heere Jezus komt, dan zullen we samen met Hem en met Israël het grote Loofhuttenfeest vieren. Dan komt het werk van Christus tot zijn bestemming. Dan is Gods tent, zijn sukka, definitief bij de mensen. Dan is de Messias de gastheer. Dan zal geheel Israël zalig worden. Dan zullen aan die tafel Palestijnen en Arabieren, en de heidenen uit de volken, allen die de Messias van Israël liefhebben, samen met Israël en met het Lam, maaltijd houden. Dan zal God zijn alles en in allen.

Wat een dag zal dat zijn! Dankzij Christus. Ik hoop dat u en jij niet zult ontbreken!

Amen.